

lingen van het stuk arterie, dat door de manchet wordt gecomprimeerd, en dat is heel iets anders. Ik bedoel niet, dat de volumeschommelingen, te wijten aan de elasticiteit van den vaatwand, niet worden geregistreerd; men ziet ze afzonderlijk opgeteekend bij een uitwendigen druk beneden den minimalen druk, zolang de manchet slechts goed aansluit. Bij een hooger en buitendruk worden ze opgenomen in het oscillogram, dat dan tevens de veel grootere volumeschommelingen registreert, die rechtstreeks met de mate van buitendruk verband houden, en ze verdwijnen pas — tegelijk met de ervoor bedoelde, veel grootere volumeschommelingen — bij een buitendruk, grooter dan de systolische druk, in welk geval toch de vaatwanden geheel tegen elkaar blijven gedrukt.

Reeds in 1921 is door PACHON de juistheid van MAREY's stelling ontkend naar aanleiding van de resultaten van zijn onderzoek met behulp van zijn „schéma circulatoire”, waaraan hij een compensatiemanometer van MAREY had verbonden 1). En in Mei 1931 zien wij door P. GLEY en D. M. GOMEZ proefondervindelijk aan het levende dier vastgesteld, de resultaten van PACHON bevestigend, dat de grootste uitslag van den oscillometer samenvalt, niet met den diastolischen druk, doch met den gemiddelden druk, door PACHON genoemd: „pression efficace” ofwel „pression moyenne dynamique” 2), van welk verschijnsel door dezelfde schrijvers tezamen met H. VAQUEZ, eveneens in 1931, een zeer duidelijke, theoretische verklaring wordt gegeven 3).

Voorts betwijfel ik ook sterk de juistheid van de op bldz. 3532 geuite en niet bewezen bewering, dat de stroomsnelheid onder de manchet aanvankelijk (bij de hoogste systolische waarde) het grootst is en met het dalen van de manchet regelmatig afneemt. Schrijver vergeet naar mijn meening de verhooging van den weerstand door de vernauwing van de arterie in rekening te brengen. Ik vermoed, dat het omgekeerde meer met de werkelijkheid overeenkomt.

Amsterdam.

J. G. I. BLAISSE.

URAEMIE DOOR BLOEDVERLIES.

Als antwoord op de opmerkingen van den heer SCHOORL in het *Ned. T. v. G.* van 17 Augustus j.l., bldz. 4011 moge het volgende dienen:

I. De heer SCHOORL meent, dat de uraemie door bloedverlies, door mij beschreven, een uraemie door zoutgebrek is. Immers zegt hij, door 2 aderlatingen verloren de caviae 2×70 mG. NaCl, terwijl er geen NaCl van buitenaf wordt toegevoerd. De heer SCHOORL moet mijn artikel niet goed gelezen hebben, want ik vermeld juist, dat de proefdieren elken dag onderhuids een hoeveelheid zoutsolutie toegediend krijgen om het zoutverlies te compenseeren. Cavia no. 6 kreeg elken dag 90 mG. NaCl., de andere caviae daags 180—450 mG. NaCl. Van zoutgebrek kan dus geen sprake zijn.

II. Bij de uraemie door zoutgebrek (BLUM) is steeds een aanzienlijk verlaagd chloorgehalte van het bloed, terwijl met de urine zoo goed als geen zout wordt uitgescheiden. Deze vorm van uraemie ontstaat dan ook steeds, wanneer zeer veel zout verloren gaat. Men neemt aan 30—40 pCt. van het NaCl, dat zich in het lichaam bevindt. Wanneer zooveel chloor verloren gaat, daalt het chloorgehalte in het bloed aanzienlijk. Bij onze patiënten was nooit een verlaging van het chloorgehalte en in de urine was dan ook steeds nog chloor aanwezig.

III. De heer SCHOORL meent (zie zijn dissertatie), dat bij de uraemie door zoutgebrek niet het chloor, maar het natriumgebrek de eiwitafbraak veroor-

1) V. PACHON. Sur la pression moyenne dynamique du sang ou pression efficace artérielle. *C. R. Soc. de Biol.* LXXXIV, bldz. 868. 1921.

2) PIERRE GLEY et D. M. GOMEZ. La détermination des pressions moyenne et minima par la méthode oscillométrique. *La Presse médicale.* No. 25, février 1931.

3) H. VAQUEZ, PIERRE GLEY et D. M. GOMEZ. Etude théorique et pratique de la mesure de la pression moyenne par la méthode oscillométrique. *La Presse médicale.* No. 71. 5 September 1931.

zaakt. Dat kan niet juist zijn. De uraemie door chloorgebrek ontstaat vaak als er *vrij HCl* uitgebraakt wordt, er ontstaat dan tevens een alcalose, doordat het *Na* in het lichaam achterblijft. Hoewel zijn proeven over de stikstofbalans bij ratten onder invloed van natriumarmerde voeding zeker belangwekkend zijn, lijkt het mij onjuist een verband met de uraemie door zoutgebrek te zoeken.

Groningen.

L. MEYLER.

BERICHTEN.

BUITENLAND.

BERLIJN. — Castratie en sterilisatie op het congres voor strafrecht. Den 24en Augustus is op het Internationaal Congres voor strafrecht en gevangeniswezen de wensch uitgesproken, dat — gezien de gunstige praeventief-therapeutische werking van castratie in gevallen van een sexueele afwijking, die tot criminaliteit kan leiden — de staten aanleiding mogen vinden hun wetten in dien zin te veranderen of aan te vullen, dat het mogelijk worde castratie, op verzoek van den persoon in quaestie of met toestemming, toe te passen, opdat hij van de abnormaal-sexueele neiging, die tot zedenmisdriften aanleiding kan geven, worde bevrijd.

Hetzelfde geldt voor sterilisatie in het belang van de gezondheid of op eugenetische gronden, met toestemming van den persoon in quaestie.

Gedwongen castratie kan op één lijn worden gesteld met andere beveiligende maatregelen, die de wetgever thans voorschrijft.

Gedwongen sterilisatie op eugenetische gronden is aan te bevelen als praeventieve maatregel, in zoover zij het aantal minderwaardigen, waaruit een belangrijk aantal crimineele personen kan voortkomen, in de toekomst zal doen verminderen.

Sterilisatie om de genoemde redenen en castratie van gevaarlijke of tot recidief vervallende bedrijvers van misdrijven tegen de zeden, zijn doelmatig te achten, onder deze voorwaarde echter, dat zij van geneeskundige zijde zijn goedgekeurd. Een raad van juristen en medici zal over elk bijzonder geval zijn beslissing moeten kenbaar maken en slechts met groote voorzichtigheid mag het middel worden toegepast (*Hbl.* 25 Aug.).

Tot de vóórstemmers in deze *internationale* bijeenkomst blijken nog niet doorgedrongen te zijn de waarschuwendende stemmen, die reeds in 1934 in Duitschland zelve zijn vernomen: NIEDENTHAL (*Deutsche med. Wochenschr.*, 13 April 1934), J. LANGE (*Die Folgen der Entmannung Erwachsener*. Leipzig. G. THIEME. 1934. Zie dit *Tijdschrift*, 1934, blz. 1892.).

LONDEN. — Beschuldigd van poging tot zelfmoord. Gelijk men weet, is in Engeland zelfmoord een strafbare handeling en wordt poging daartoe metterdaad gestraft, hoewel de verschillende rechters de bepalingen hieromtrent op uiteenlopende wijze toepassen. In vele gevallen treedt de politie niet op, dan wanneer het in het belang van den betrokken persoon is. Een zeer bijzonder geval wordt door *The Lancet* van 7 Augustus vermeld. Een geestelijke, die door een kerkelijk rechtscollege uit zijn ambt was ontzet, had zichzelf voor het publiek te kijk gesteld in een kamertje op een tentoonstelling, dat voorzien was van opschriften, dat hij zich zou laten doodhongerden, als de bisschop hem niet in zijn ambt zou herstellen. Zóó heeft hij tien dagen gevast, waarna hij zóó uitgeput was, dat men hem uit zijn kamertje heeft moeten halen. De rechtbank nam aan, dat die tien dagen hem niet het leven konden kosten, zoodat er geen strafbare poging tot zelfmoord was. De ongelukkige werd in vrijheid gelaten op belofte, dat hij — totdat de zaak verder zou worden behandeld — zijn poging niet zou herhalen.

— **De radiumkip.** Een brief uit Londen in *The Journ. of the Amer. med. Ass.* van 3 Augustus maakt melding van een toestel tot het opsporen van verloren